

Lukáš Trojan: „Sporné agendě se věnuji celý svůj život v advokacii“

eFocus

Lukáš Trojan, řídící partner advokátní kanceláře KŠD LEGAL, která je etablovanou právní firmou na českém advokátním trhu, v rozhovoru pro EPRAVO.CZ Digital odkrývá specializace kanceláře, své nastavení konfliktního advokáta, ohlíží se za první velkou fúzí na trhu advokátních služeb, kterou provedli se svými společníky před deseti lety i o tom, proč se stal rozhodcem a co ho na rozhodčím řízení baví.

Pane doktore, trestní právo, sportovní právo nebo arbitráže a soudní spory...to jsou obory práva, se kterými je nejčastěji spojováno Vaše jméno. Proč právě tato volba?

Když pomineme sportovní právo, tak rozhodčí řízení, soudní řízení, trestní právo, v tom všem jde o řízený konflikt. Mé mentální nastavení je takové, že dokážu, v profesionální rovině, lépe zvládat konflikty než jiní, lépe je řešit, a tím pádem se vyprofilovala moje specializace tak, že se především věnuji právní agendě, která se týká sporů, ať už v rovině civilní, obchodní nebo i trestní.

Jak byste vymezil Vaši kancelář nějakou určitou základní charakteristikou?

Naši kancelář si v současné době troufnu řadit mezi etablované právní firmy na českém advokátním trhu. Určitě není naší ambicí být továrnou na právo. Rádi bychom, aby nás klienti a odborná veřejnost vnímali tak, že zvládáme ve špičkové kvalitě poskytování právních služeb, které se od právních firem v České republice očekávají. Pak jsou obory práva, ve kterých bychom rádi byli vnímáni jako špička na trhu právních služeb. Myslím si, že tato obchodní strategie se nám daří. Určitě dokážeme klientům poskytnout to, co od nás očekávají, v základních oblastech korporátního práva a klienti jsou s naší prací spokojeni. Přestáli jsme krizi za setrvalého růstu, což svědčí o správnosti námi nastavené strategie. Nyní vnímáme významný růst poptávky na poli právních služeb. Přibývá práce v oblastech, které nepochybně v minulých letech stagnovaly, příkladně lze zmínit Real Estate. Zvláštní péči pak věnujeme oblastem práva, ve kterých bychom byli rádi byli vnímáni jako součást špičky trhu právních služeb. Nepochybně se jedná o oblast soudních sporů a arbitráží, trestního práva v poslední době též segment služeb oblasti právě Real Estate. Odhlédnu-li od těchto tradičních právních okruhů, pak musím zmínit také naši unikátní právní specializaci, kterou je sportovní právo, kterou jsme vyoplali od miminka. V oblasti sportovního práva je naše kancelář spolehlivým lídrem trhu v České republice a čím dál významnější postavení získáváme i v mezinárodním měřítku.

Jak jste se k tomu sportovnímu právu vlastně kdysi dostali? Jak to vzniklo?

Jednalo se o evoluční vývoj. Před deseti lety jsme začali získávat první mandáty z oblasti sportovního prostředí. Byla to určitě pionýrská doba, kdy vlastně sportovní organizace, sportovci, organizátoři sportovních podniků brali právo trochu jako nutné zlo. Zásadním přelomem byl mandát Českého

olympijského výboru, kdy dnešní předseda Jiří Kejval dospěl k závěru, že je potřeba se ve zvýšené míře věnovat otázce právní ochrany sportovců a sportovního marketingu. Týkalo se to zejména ochrany olympijských symbolik, kdy panovala velká právní anarchie, a v zásadě nikdo v České republice nedbal na ochranu marketingových práv. Docházelo ke zneužívání olympijských symbolik, přestože jsou dokonce chráněny zvláštním zákonem. Přelomem pak určitě byly olympijské hry v Turíně, kdy se Český olympijský výbor poprvé razantně postavil proti zneužívání olympijských symbolik a parazitování na marketingové hodnotě olympijských her. Jednalo se o zneužití olympijských symbolik Budějovickým Budvarem v rámci kampaně „hokeiáda“. Uvedenou kampaň se nám podařilo zastavit a následný spor dovést k úspěšnému konci. Pro naši kancelář to byl významný krok k tomu, že jsme začali rozvíjet sportovní právo jako disciplínu, která bude plnohodnotná a srovnatelná s ostatními obory práva. Z minulosti zmíním ještě úspěšný případ rychlostního kanoisty Jana Štěrbý, který byl obviněn z dopingu, a hrozilo mu, že nenastoupí v roce 2012 na olympijských hrách v Londýně. Nakonec však ve svém sporu s Mezinárodní kanoistickou federací uspěl a získal bronz. Kolega Jan Štoviček zastupoval i tenistu Tomáše Berdycha, tam se řešila pro změnu oblast marketingu. Věříme, že i naším přičiněním je v současné době sportovní právo v České republice vnímáno jako standardní oblast práva, vedle řady dalších právních specializací. Dnešní sportovní prostředí je samozřejmě úplně někde jinde, než bylo před deseti lety. Je to absolutně nesrovnatelné. Všechny sportovní organizace, sportovci organizátoři sportovních podniků, ale též marketingový a techničtí partneři si plně uvědomují, že potřebují kvalitní právní podporu. Vedle sportovní stránky se ve sportu v posledních letech intenzivně prosazuje marketingová a řekněme obchodní stránka věci a logicky roste potřeba, aby veškeré vztahy byly právně ošetřeny. Uvědomme si, že největší světové akce jsou právě sportovní podniky. V pravidelných cyklech se konají olympijské hry, paralympiády, mistrovství světa v kolektivních i individuálních sportech, univerziády, světové i evropské okruhy v různých sportovních disciplínách, automobilové závody, klání v adrenalinových sportech, ale též akce masové tělovýchovy. Náklady na pořádání takových akcí, ale i jejich marketingová hodnota je obrovská, to samé v menších měřítcích platí o národní úrovni. Je tedy logické, že význam sportovního práva, které je pochopitelně odborně multidisciplinární, dále poroste jak ve světovém měřítku, tak na národní úrovni, a my doufáme, že budeme i nadále v čele pelotonu.

Provedli jste v roce 2005 první velkou fúzi na trhu právních služeb, když jste koupili advokátní kancelář Klein, Šubrt, Došková. Odtud jsou ta tři písmena z vašeho názvu. Ohlédnete-li se zpátky, bylo něco, co byste s odstupem těch deseti let udělali jinak?

Určitě ne. Snad jediná věc, které můžeme litovat a o kterou jsme se marně opakovaně pokoušeli, je zopakovat to. Nejednalo se o fúzi, ale o akvizici. My jsme kancelář převzali od bývalých partnerů a jsme velmi spokojeni s tím, jak to dopadlo. Zafungovaly všechny synergie, o kterých jsme mohli na

počátku transakce mít pochybnosti. Převzetí jiné advokátní kanceláře je samozřejmě problematické, protože předmětem převzetí není nic jiného než právníci a do určité míry vazby s klienty. Pochopitelně riskujete, že stávající klienti nemusí být spokojeni s novým uspořádáním a s novými partnery. Nám se akvizice KŠD velmi podařila a určitě znamenala skokový růst pro celou firmu a nastartování té cesty, která nás dovedla až tam, kde jsme dnes. Jediného, čeho můžeme litovat je, jak jsem uvedl, že se nám to, přes opakované snahy, již nepodařilo zopakovat. Musím ale zdůraznit, že jsme nikdy neusilovali o žádnou kvazi-akvizici nebo kvazi-fúzi. Naší ambicí vždy bylo najít advokátní kancelář, jejíž parametry by byly srovnatelné s našimi. To, že jsme prozatím dalšího partnera nenašli, svědčí o tom, jak bylo převzetí KŠD unikátní transakcí. Letos slavíme deset let od této události a stále hledáme další cesty jak firmu posunout dál. Doktor Štovíček i já jsme v advokacii přes 20 let a cítíme, že nastal čas na generační obměnu. Stále větší podíl na řízení kanceláře přebírá společník Martin Doleček, který má spoustu čerstvé energie a zároveň dostatek zkušeností na to, aby v rámci partnerské struktury rozvíjel byznys a řídil poskytování právních služeb. Stejně tak došlo k změnám ve vnitřním uspořádání naší kanceláře, kdy jsme otevřeli partnerskou strukturu dalším kolegům, kteří do ní postupně vstupují. Na nové partnery přesouváme odpovědnost za kvalitu poskytovaných služeb. Moje aktuální úkoly v kanceláři se vztahují především k akviziční činnosti zastupování ve významných transakcích a zároveň působím jako mentor mladších kolegů, kterým se snažím předat své zkušenosti.

Jak se díváte na budoucnost trhu advokátních služeb? Nebo možná kde vidíte KŠD LEGAL za 10 let?

Na první část otázky mohu odpovědět, že nepochybně dojde k větší konsolidaci trhu. Nevěřím na to, že budou masově vznikat enormně velké advokátní kanceláře, takový trend nelze pozorovat nikde ve státech srovnatelných s Českou republikou. Myslím, že posílí nastupující trend právních butiků. Kolegové advokáti, kteří po řadě let opouští významné zahraniční či české firmy jdou logicky cestou úzké specializace v rámci menší kanceláře. Osobně mi je takový trend blízký a líbí se mi. Je fajn, když někdo perfektně zvládá určitou unikátní specializaci a tu doplňuje standardními službami. KŠD LEGAL si pro příští dekádu určitě chce udržet kvalitu ve službách, které našim klientům poskytujeme. Naším plánem je rozvíjet pilíře, které nás budou v nejbližších letech profilovat. Jsou jimi sporná agenda, trestní právo včetně Corporate Compliance programů, Real Estate, M&A. V oblasti sportovního práva pak máme nepochybně ambici rozšířit naše působení na mezinárodní úrovni.

Jste stále častěji vidět jako rozhodce ve významnějších arbitrážích. Co Vás vedlo k tomu začít se profilovat v této roli?

Sporné agendě se věnuji celý svůj život v advokacii. Poté, co jsme převzali KŠD, která se, i skrze svého partnera JUDr. Bohuslava Kleina, bývalého předsedy Rozhodčího soudu při Hospodářské a Agrární komoře ČR, profilevala v arbitrážích, narostla rozhodčí agenda. Vzhledem k mým zkušenostem z rozhodčího řízení bylo plně logickým krokem stát se rozhodcem. Přes desítky malých sporů jsem se učil, postupně pronikal do rozhodování a propracovával se k nominacím ve sporech, které jsou významné svoji právní stránkou či hodnotou. Mojí filozofií je pečlivě a s maximálním zaujetím se věci věnovat, ať už se jedná o jakýkoliv spor. Mám na zřeteli, aby rozhodnutí bylo kvalitní, srozumitelné a rychlé. To je podstata rozhodčího řízení. Strany oprávněně očekávají, že věc bude skončena v dohledném čase, že budou v průběhu řízení schopny anticipovat směr, kterým se řízení ubírá, a že konečný náález bude srozumitelně a přesvědčivě odůvodněný. Zásadní výhoda rozhodčího řízení je jeho neformálnost. Upřímně řečeno, já již prakticky nejsem schopný účastnit se osobně soudních řízení před obecnými soudy. Civilní proces trpí prakticky všemi neduhy, které rozhodčí řízení nemá. To znamená, že je přehnaně formální, extrémně dlouhé, extrémně procesně

složitě. Navíc výsledek civilního procesu vedeného obecnými soudy je zpravidla zcela nepředvídatelný. Pro právníka, který má zkušenost s rozhodčím řízením před stálým rozhodčím soudem, je arbitráž jasnou volbou.

Poslední dobou jsou stále častější snahy advokátů podávat žaloby na zrušení rozhodčího nálezu. Lze tomu nějak efektivně zabránit?

V prvé řadě je třeba uvést, že podle mých zkušeností, ale i statistik stálého rozhodčího soudu není podávání žalob na zrušení rozhodčího nálezu příliš časté. Hovořím zde pochopitelně o rozhodnutích stálého Rozhodčího soudu při Hospodářské a Agrární komoře ČR, nikoliv o řízeních vedených ad hoc.

Je legislativa upravující rozhodčí řízení dostatečná nebo vidíte nějaký prostor pro změnu?

Je třeba rozlišit rozhodčí řízení ad hoc a rozhodčí řízení před stálými rozhodčími soudy. Je zde několik stálých rozhodčích soudů, z nichž nejrozsáhlejší agendu má stálý Rozhodčí soud při Hospodářské a Agrární komoře České republiky. Domnívám se, že renomé této instituce je v obchodních kruzích vnímáno jako dobré, a lidé, kteří rozhodují, jsou zkušení rozhodci rekrutující se především z řad renomovaných právníků. Já skutečně nemám obavu svěřit rozhodování sporů našich klientů stálému rozhodčímu soudu. Rozhodčí řízení v minulosti utrpělo obrovské šrámy na své pověsti různými obskurními řízeními, která se vedla ad hoc jednotlivými rozhodci nebo soukromými rozhodčími institucemi bez jakýchkoliv pravidel, zneužívajíc institutu rozhodčího řízení. U stálých rozhodčích soudů se nic obdobného neděje a dít nemůže. Stálé rozhodčí soudy mají striktní procesní předpisy, kterými se řízení řídí. Naopak se domnívám, že druhotný efekt toho, jakým směrem se ubírá stávající rozhodovací praxe před obecnými soudy v České republice, bude ten, že naopak bude docházet k čím dál častějšímu sjednávání rozhodčí doložky u stálého rozhodčího soudu a podnikatelské prostředí se bude obracet na tuto instituci právě proto, že je schopna řešit spory efektivně rychle a předvídatelně. V této souvislosti si dovoluji zajímavost na závěr. Usilujeme o zřízení instituce, které pracovně můžeme říkat sportovní arbitráž, což je právě jeden ze směrů, kam můžeme rozhodování a rozhodčí řízení posouvat a rozvíjet. Ve světě jsou sportovní arbitráže poměrně běžné. Dnes je stav takový, že podle nového občanského zákoníku, který upravuje činnost spolků, spolky mohou zřizovat rozhodčí komise, které rozhodují spory. Naší ambicí je v budoucnu zřídit, stálou rozhodčí instituci, ke které budou moci jak sportovní organizace, tak sportovci dávat své spory k rozhodnutí. Byli bychom rádi, kdyby se vznik této instituce povedl právě ve spolupráci se stálým Rozhodčím soudem při Hospodářské a Agrární komoře.

Foto: Boris Stojanov

Rozhovor byl publikován v rámci vydání EPRAVO.CZ Digital - srpen 2015.

EPRAVO.CZ Digital si můžete stáhnout ZDARMA na App Store a Google Play, a to přímo z Vašeho tabletu či chytrého telefonu. Pokud máte již aplikaci staženou, postačí si stáhnout pouze nové vydání. Využít můžete také webový archiv starších čísel na adrese tablet.epravo.cz.

Další články:

- [Půl roku po účinnosti novely stavebního zákona](#)
- [Rozhovor s Adamem Vojtěchem](#)
- [Video rozhovor s Danielou Kovářovou](#)
- [Video rozhovor s Martinem Maisnerem](#)
- [Video rozhovor s Monikou Novotnou](#)
- [Video rozhovor s Robertem Nerudou](#)
- [Video rozhovor s Michalem Vepřekem](#)
- [Video rozhovor s Robertem Němecem](#)
- [Video rozhovor s Michalem Hinkem](#)
- [Video rozhovor s Janem Pořízkem](#)
- [Video rozhovor s Martinem Nedelkou](#)